

[Udenrigsministeren.]

udgøre det Kontingent, man fra tysk Side er villig til at stille til Raadighed for os, og at vi skal vise Villighed til at udstede Valutaattester for de og de bestemte Varer inden for et vist Omfang. Det er en Udøvelse af Myndighed, som i Forvejen er overladt til Administrationen, og det vilde vel i det praktiske Liv i den Verden af Improvisationer, i hvilken vi i Øjeblikket lever, være umuligt at drage Rigsdagen i stort Omfang ind i Afgørelser af denne Karakter. Men dertil kommer, at en Mængde af disse Beslutninger gælder Ting, med Hensyn til hvilke de fremmede Lande, med hvilke vi forhandler, kræver, at der iagttages Tavshed. Naar man i saa stort Omfang, som Tilfældet er i dette Øjeblik for det tyske Riges Vedkommende, er gaaet over til at drive Handelen som en Statshandel, hvor store Statsinstitutioner ikke blot afgør Mængden, der skal købes og sælges, men ogsaa fastsætter Priserne, saa kommer man ind paa Omraader, som man ikke anser for egnede til den sædvanlige offentlige Forhandling, og hvad enten vi selv ønsker saadant fortiet eller ikke fortiet, er vi nødt til at tage et Hensyn til de Lande, vi forhandler med, fordi der her staar ganske overordentlig store realpolitiske Interesser paa Spil for vort Vedkommende.

Der har været stillet enkelte Spørgsmaal med Hensyn til bestemte Ting. Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup har spurgt, om man havde gjort noget for at opnaa gunstigere Vilkaar med Hensyn til Hestesalg i Tyskland. Det er mig bekendt, at Spørgsmaalet har været rejst med megen Energi af den danske Delegation, men er stødt paa absolut Modstand fra tysk Side, saaledes at Forstaaelse ikke har kunnet opnaas derom.

Dernæst er der spurgt om Beføjelserne for de blandede Udvalg. Det er nok Tanken med dette Udtryk om Udvidelse i givet Tilfælde af Beføjelserne, at man skulde kunne udvide disse ogsaa til andre Varer, hvor de samme Grunde gjorde sig gældende.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann har rettet Spørgsmaal til mig angaaende de tyske Turisters Adgang til at føre Penge til Danmark og den Stilling, der er opnaaet for andre Lande i Forhold til Tyskland paa dette Omraade. Dertil kan jeg svare, at de Lande, der her, har opnaaet en gunstigere Stilling, end vi har i Øjeblikket, har opnaaet denne ved bestemte Indrømmelser til Tyskland. Saadanne Indrømmelser har ikke kunnet drøftes ved denne Lejlighed i Berlin, fordi den tyske Delega-

tion, der førte Forhandlingerne, ikke havde det nødvendige Grundlag for at tage Stilling dertil endnu, men det er en Aftale, at Spørgsmaalet om Turisterne drøftes videre mellem de to Regeringer. Der er foreløbig fra tysk Side fremsat Tanker, som vi vil have Lejlighed til at tage Stilling til, men det Standpunkt, Tyskerne staar paa nu, er, at større Beløb til Turister vil de ikke gaa ind paa at yde, medmindre man fra det paagældende Lands Side yder en Kompensation af den ene eller den anden Karakter. Hvorvidt dette kan gøres paa en saadan Maade, at det er tilfredsstillende for os, i den nærmest kommende Tid, skal jeg ikke kunne sige. Vi maa jo stadig huske paa, at det allermeste af, hvad vi kan byde de andre af Kompensationer, har vi allerede Brug for at byde dem for at komme af med danske Landbrugsvarer, over for hvilke der med den nuværende Situation i Verden i hvert Fald foreløbig eksisterer en meget betydelig Uvilje. Et væsentligt Led i hele det bestaaende Afspærringssystem er jo en meget skarp Afspærring, netop naar det drejer sig om Salg af Landbrugsvarer. Det er en Vanskelighed, vi bestandig staar over for, og den gør sig ogsaa gældende i et Tilfælde som dette.

Hvad Fiskene angaar, har Fiskeriet jo været repræsenteret i den Delegation, der har deltaget i Forhandlingerne i Berlin. Man har ogsaa paa dette Punkt gjort sig kraftige Anstrengelser, men uden større Resultat. De nærmere Forhold, som her har været bestemmende, tror jeg, det vil være naturligt at komme ind paa i det Udvalg, som formentlig vil blive nedsat.

Den ærede Ordfører for Det konservative Parti, Hr. Drachmann, gjorde en Bemærkning om, at Forberedelsen af alle disse Aftaler skete ved Repræsentanter for Myndighederne og ved Delegationer fra Erhvervene, men ikke fra Rigsdagen. Dertil kan jeg svare, at *ingen* Forbindelse har Erhvervsdelegationerne jo næsten altid med de forskellige Grupper i Rigsdagen. Jeg maa dog tilføje, at over for den største og vigtigste af de Aftaleforhandlinger, vi har haft, nemlig Forhandlingen med England, stillede vi os saaledes, at vi henvendte os til Rigsdagens Partier og spurgte, om de var villige til at deltage ved Repræsentanter i Delegationsforhandlingerne, men der opnaaedes ikke den nødvendige Enighed med Rigsdagens Partier derom, og derfor har vi heller ikke ved anden Lejlighed kunnet gaa denne Vej.

Dernæst har det ærede Medlem Hr. Holstein rettet nogle Spørgsmaal til mig. Det ærede Medlem spurgte efter det Udvalg,